μαι πράγματός τινος, καὶ εἰς τὸ ῥῆμα τοῦτο ὁ Buttm. καὶ ὁ Spitzner ἀνάγουσιν αὐτό. Νεώτεροι γραμματικοὶ ἀνάγουσιν αὐτὸ εἰς τὸ ἵημι μετὰ τῆς σημασίας τοῦ ἀνίημι Il. 8. 6.

ἑών, Ἐπικ. καὶ Ἰωνικ. μετοχ. τοῦ **εἰμί.**

ἑώνημαι, ἐωνήμην, ἴδε **ὠνέομαι.**

ἑφνοχόει, ἴδε **οἰνοχοέω.**

ἔωντι = **ὦσι,** γ' πληθ. ἐνεστ. τοῦ **εἰμί,** Ἐπίγρ. Κρήτης ἐν CIG. 2556.14, Ρόδου ἐν CIG. 2525. 55.

ἔωξα, ἴδε **οἴγνυμι.**

ἐῷος, α, ον, Αἰσχύλ. Πρ. 25, κτλ.· **ὡσαύτως, ος, ον,** ἠώοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἁλίου Εὐρ. Φοίν. 169· ποιητ. **ἠῷος.** Ἰωνικ. καὶ παρ' Ὅμ. **ἠοῖος,** ὁ ἴδε: (**ἕως**). Ὁ κατὰ πρωΐαν γινόμενος, πρωϊνός, **πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν** Αἰσχύλ. ἔνθ' ἄνωτ.· ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ Σοφοκλ. Ἠλέκτρ. 18, κτλ.:— ἑῷος ἀστήρ = Ἑωσφόρος, Εὐρ. Ἀποσπ. 999· οὔθ' Ἕσπερος οὔθ' Ἑῷος οὔτω θαυμαστὸς Ἀριστ. Ἠθ. Ν. 5.1, 15· ἑῷος ἐξαναστῆναι, ἐγερθῆναι ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, Εὐρ. Ἠλ.786. **2)** ἀνατολικός, Λατ. Eous, εὐρόντες τεταγμένους .. Κορινθίων τοὺς φυγάδας ὡς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν πρὸς τῷ ἑῴῳ τείχει Ξεν. Ἑλλ. 4. 4, 9· τὰ ἑῷα, τὰ ἀνατολικὰ μέρη. Λουκ. Χάρων 5· ἐξ ἑῴας (δηλ. χώρας) Ἀριστ. Προβλ. 26. 54, 4· κατὰ τὰς ἑῴας ὁ αὐτ. π. Κόσμ. 4, 1.

ἑώρα, ἡ, τύπος ἰσοδύναμος τῷ **αἰώρα,** ὁ ἴδε. **II.** ἑορτή τις τῆς Ἠριγόνης ὡσαύτως καλουμένη καὶ **ἀλῆτις,** Ἀθήν. 618Ε· πρβλ. Ἑρμηνευτ. εἰς Πολυδ. Δ', 55, ἔνθα ἡ λ. γράφεται: **αἰώρα.**

ἑώρᾱ, ἑώρᾱκα, ἴδε **ὁράω.**

ἑώργει, ἴδε **ἔρδω.**

ἑωρέω, ἑώρημα, ἑώρησις, ἑωρίζω, τύποι ἰσοδύναμοι τοῖς **αἰωρ-**· πρβλ. **μετ-έωρος, -ίζω·**

ἑώρταζον, ἑορτάζω.

ἔωρτο, ἴδε **ἀείρω.**

ἔως, ἡ, Ἀττ. τύπος τοῦ Ἰων. **ἠώς,** ὁ ἴδε.

ἕως, Ἐπικ. **εἷως, εἷος** καὶ **ἧος** (ἴδε ἐν τέλ.): **Α.** ἀναφορικὸν μόριον ἐν χρήσει ὡς τὸ Λατ. donec, dum, πρὸς ἔκφρασιν τοῦ χρονικοῦ σημείου μέχρις οὗ ἐνέργειά τις προχωρεῖ ἢ ἐν σχέσει πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐνεργείας, μέχρις, ἕως, ἢ πρὸς τὴν συνέχειαν αὐτῆς, ἐνόσῳ, ἐνῷ. **I.** μέχρις, ἕως, **1)** ὡς χρονικὸς σύνδεσμος, **α)** μεθ' ὁριστικῆς, ἐπὶ γεγονότος ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, θῦνε διὰ προμάχων, εἷως φίλον ὤλεσε θυμὸν Ἰλ. Λ. 342· ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν Ὀδ. Ε.123· ἕως ἀπώλεσέν τε καὶ τὸς ὤλετο Σοφ. Ἀποσπ. 225, παρ' Αἰσχύλ. Πέρσ. 428, 464, κτλ.· ὅταν ὑπάρχῃ παραταί. μετὰ τοῦ **ἄν** ἐν τῇ ἀποδόσει, τότε ἡ μετὰ τοῦ **ἕως** πρότασις ἐκφράζει πρᾶξιν μὴ τελεσθεῖσαν, καὶ αὐτὸς ἠδέως μὲν ἂν Καλλικλεῖ τοὐτῳ ἔτι διελεγόμην, ἕως αὐτῷ τὴν τοῦ Ἀμφίονος ἀπέδωκα ῥῆσιν, θὰ ἐξηκολούθουν ἔτι νὰ συνομιλῶ μετὰ τούτου ἕως ὅτου θὰ εἶχον ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν .., Πλάτ. Γοργ. 506Β, πρβλ. Κρατ. 396C. **β) ἕως ἄν** ἢ **κε** μεθ' ὑποτακτ. ἀναφερόμενον εἰς ἀβέβαιον γεγονὸς ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ, μαχήσομαι .., εἷως κε τέλος πολέμοιο κιχείω, μέχρις ὅτου ἐπιτύχω, Ἰλ. Γ.291, Ἀργειφόντης, ὃς σ' ἄξει εἷως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ Ω. 183, τούτου (δηλ. τοῦ ποταμοῦ) παρ' ὄχθας ἔρφ' ἕως ἂν ἐξίκῃ καταδασμὸν κτλ. Αἰσχύλ. Πρ. 810· οὐδ' ἂν ἁπάντων τῶν ἄλλων γένηται κύριος. οὐδὲν ἐστ' αὐτῷ βεβαίως ἔχειν, ἕως ἂν ὑμεῖς δημοκρατῆσθε Δημ. 135. 1, κτλ.· παρὰ Τραγ. τὸ **ἄν** ἐνίοτε παραλείπεται, ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς Σοφ. Αἴ. 555· ἕως κληθῇ ὁ αὐτ. ἐν Τρ. 147· ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα ὁ αὐτ. ἐν Φιλ.764· πρβλ. Ἱππόρσ. εἰς Εὐρ. Ὀρ.141. **γ) ἕως** μετ' εὐκτ. ἀναφερόμενον εἰς ἀβέβαιον γεγονὸς ἐν τῷ παρελθόντι, ὤρσε .. Βορέην, ἕως ὅ γε Φαιήκεσσι .. μιγείη Ὀδ. Ε. 386, πρβλ. Ι.376, Ἀριστοφ. Βάτρ.766· περιεμένομεν οὖν ἑκάστοτε ἕως ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον Πλάτ. Φαίδων 59D, κτλ.:— **ἄν** ἢ **κε προστίθεται εἰς** τὴν εὐκτικὴν (οὐχὶ εἰς τὸ **ἕως**), ἂν τὸ γεγονὸς παρίσταται ἐξαρτώμενον ἐκ περιστάσεων, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη, ἕως ὅτου (εἰ δυνατὸν) ἅπαντα ἀποδοθῶσι, Ὀδ. Β. 78· οὐκ ἂν ἀποκρίναιο, ἕως ἂν σκέψαιο Πλάτ. Φαίδων 101D· τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σῴζειν ἐμέ, ἕως νιν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που Σοφ. Τρ. 687· κἀγὼ μὲν ἡδίων αὐτοῦς μαστιγοῦν τὸν ἐκδοθέντα καὶ στρεβλοῦν. ἕως τάληθῆ δόξειεν αὐτοῖς λέγειν Ἰσοκρ.361D.—Ἐν τῇ Ὀδ. τὸ **ἕως** (ἄνευ τοῦ **ἄν**) σχεδὸν λαμβάνει τὴν δύναμιν τελικοῦ συνδέσμου, ὥστε, ἵνα, εἶος Πηνελόπειαν .. παύσειε κλαυθμοῖο Δ. 800· ὤκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον εἷος χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν Ζ. 80· ἀρώμενος εἷος ἵκοιο γῆράς τε λίπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν Τ. 367. **δ)** μετ' ἀπαρ. μόνον παρὰ μεταγεν. συγγραφ., Αἰλ. παρὰ Σουίδ. ἐν λέξ. **ἐλυσπώμενον.** **2)** μετὰ μεμονωμένων λέξεων, ὡς **ἄχρι, μέχρι,** Λατ. usque, τὸ πλεῖστον μετ' ἐπιρρ. χρόνου, **ἕως ὅτε,** Λατ. usque dum, μέχρι τοῦ χρόνου καθ' ὅ, μεθ' ὁριστ., Ξεν. Κύρ. 5.1, 25· οὕτως, ἕως οὗ Ἡρόδ. 2. 103· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον Εὐχγγ. κ. Ματθ. α', 24, κτλ.· ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ αὐ ὀθι ε', 25, κτλ.· ἕως πότε; Λατ. quousque? ὡσαύτως, αὐτόθι ιζ', 17, κ. Ἰω. ι', 24· ὡσαύτως, ἕως ὁψὲ Θουκ. 3 108· ἕως ἄρτι Α' Ἐπιστ. Ἰω. 6', 9· καὶ ἐπὶ τόπου, ἕως ὧδε, Λατ. huc usque, Εὐχγγ. κ. Λουκ. κγ', 5:—ὡσαύτως μετὰ γεν., ἕως τοῦ ἀποτῖσαι, ἕως ὅ,του πληρώσῃ, Νόμ. παρ' Αἰσχίν.3.18, πρβλ. Δημ.262.5, Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἱστ.9.46 3, κτλ.:—ὡσαύτως μετὰ προθ., ἕως πρὸς καλὸν ἑῷον ἀστέρα Ἀνθ. Π. 5. 201· καὶ ἐπὶ τόπου, ἕως εἰς τὸν χάρακα Πολύβ.1.11,4 ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν (διάφ. γραφ. ὡς) Ἡρόδ. Ἀποστ. ιζ', 14·— μετ' αἰτ., Γεώργ. Συγκέλλ.7Α κτλ.

II. ἐνόσῳ, ἐνῷ, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν ἀρχῇ στίχου, παρ' Ὅμ. μεθ' ὁριστ., εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν Ὀδ. Ν. 315· ἤσθιε δ' εἷος ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀείδων Ρ. 358· αὐτὰρ ἐγὼ γε οὐκ ἀλέγω, εἷός μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια ζώει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής Ρ. 390· ἕως δ' ἔτ' ἐμφρων εἰμὶ Αἰσχύλ. Χο.1026, Πέρσ. 710· ἕως ἔτι ἐλπὶς [ἦν] Θουκ. 8. 40:— ἐπὶ τοιαύτης σημασίας τίθεται ἐν τῇ ἀποδόσει **τέως,** Ἐπικ. **τείως, τεῖος,** εἷος ἐγὼ περ! κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε Ὀδ Δ. 90· οἱ δ' εἷος μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν, τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο Μ. 328· εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς Ἰλ. Σ. 15· τόφρα δὲ Κ. 507, Υ. 41· δὲ μόνον Α. 193, Ὀδ. Δ.120. **6)** παρ' Ἀττ. ἐνίοτε, ἕως ἄν, μεθ' ὑποτακτ. ὅταν πᾶσα ἡ ἐνέργεια ἀναφέρηται εἰς τὸ μέλλον, οὔ μοι .. ἐλπίς, ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ Αἰσχύλ. Ἀγ. 1435· λέγειν τε χρὴ καὶ ἐρωτᾶν ἕως ἂν ἐῶσιν Πλάτ. Φαίδων 85B, κτλ. **γ) ἕως,** μετ' εὐκτ. ἐν περιπτώσει ἐπανειλημμένης ἐνεργείας, ὁ αὐτ. ἐν Θεαιτ.155Α.

B. Παρ' Ὅμ. ἐνίοτε = **τέως,** ἐπί τινα χρόνον, μέχρι τινός, εἷως μὲν .. ὤρνυον .. αὐτὰρ ἔπειτ .. Ἰλ. Μ. 142· εἷως μὲν ἀπείλει ..· ἀλλ' ὅτε .. Ν. 143· εἷως μὲν .. ἕποντο .. αὐτὰρ ἔπειτ .. Ο. 277, πρβλ. Ρ. 727, 730, Ὀδ. Β. 148· συνεχῶς, Γ.126, ἐν Ἡροδ. 8. 74 εἶναι πιθανῶς σφάλμα τῶν ἀντιγραφέων ἀντὶ τοῦ **τέως.**

[**ἕως,** μετὰ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ ποσότητος ἰάμβου μόνον ἅπαξ παρ' Ὁμήρῳ, ἐν Ὀδ. Β.78· ὡς μονοσύλλ. ἐν Ἰλ. Ρ.727, Ὀδ. Β.148, κτλ.· ὡς σπονδεῖος ἐν τῷ τύπῳ **εἷως,** ἐν Ἰλ. Γ. 291, Δ. 342, κτλ.· ὡς τροχαῖος ἐν τῷ τύπῳ **εἷος,** εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε Κ. 507· εἷος ἐγὼ .. Ὀδ. Δ. 90, πρβλ. Ζ. 280. Ι. 233, κτλ.— Ὅπου εἶναι σπονδεῖος ἢ τροχαῖος, ὁ Κουρτ. προτιμᾷ τὴν γραφὴν **ἧως, ἧος,** ὅ ἐ. **ἧϝος,** Δωρ. **ἄϝος, ἆς,** πρβλ. Σανσκρ. yâvat (quamdiu).]

ἔωσα, ἴδε **ὠθέω.**

ἔωσι, Ἰων. ἀντὶ **ὦσι,** γ' πληθ. ἐνεστ. ὑποτακτ. τοῦ **εἰμί.**

ἔωσπερ, ἐπιτεταμ. ἀντὶ τοῦ **ἕως,** ἔτι καὶ ἕως, Θουκ. 7. 19, Πλάτ., κλ.

Ἑωσ-φόρος, Δωρ. **Ἀωσφόρος,** ὁ, ὁ φέρων τὴν πρωΐαν, Λατ. Lucifer, ὁ Ἑωθινὸς ἀστήρ, δηλ. ἡ Ἀφροδίτη, κοινῶς «Αὐγερινός», Ἰλ. Ψ. 226, Ἡσ. Θ. 381, Πινδ. Ι. 4. 40 (3. 42): πρβλ. **φωσφόρος.** [Παρ' Ὅμ. ἀείποτε τρισύλλ. κατὰ συνίζησιν.]— Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ γλώσσῃ = σατὰν ἢ σατανᾶς, Ὠριγ. IV. 45C, Εὐσ. III. 556B, Γρηγ. Ναζ. III. 443A, Εὐάγρ.1220D. (Τὸ ἐν Ἠσαΐᾳ (ΙΔ', 12) χωρίον: πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρωΐ ἀνατέλλων; δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν πτῶσιν τοῦ σατανᾶ).

ἑωυτοῦ, ἑωυτέων, Ἰων. ἀντὶ **ἑαυτοῦ,** κτλ.

F

[**F,** ϝ, τὸ **δίγαμμα** ἢ **βαῦ** (ἄκλιτα), **ἔτι δὲ 'τὸ δίγαμμον',** ἕκτον γράμμα τοῦ πάλαι Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, περισωθὲν ὡς 'στίγμα' (Ϛ), ὅθεν ὡς ἀριθμὸς Ϛ' = 6.—Πιθανώτατα τὸ ϝ εἶνε λείψανον τῆς προφοινικείου τῶν Ἑλλήνων γραφῆς, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ συμβόλου τούτου ἔκ τε τῆς Φοινικικῆς γλώσσης καὶ ἐκ τοῦ ἀλφαβήτου τῶν πρὸς ἀνατολὰς Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ ἀποικιῶν, ἔτι δ' ἐκ τῆς παρουσίας ὁμοίου τῷ ϝ συμβόλου ἐν τῇ παναρχαίῳ τῆς Κρήτης (Κνωσοῦ καὶ Φαιστοῦ) γραφῇ.

Ἐν τοῖς σῳζομένοις λειψάνοις τῆς τε Αἰολικῆς καὶ Ἰωνικῆς καὶ Ἀττικῆς* διαλέκτου τὸ δίγαμμα οὐδαμοῦ ἀπαντᾷ, εὑρηται δ' ὅμως

---

* Ἐν ταῖς ἀναριθμήτοις Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς τρία μόνα παραδείγματα καὶ ταῦτα ὑποπτα εὑρέθησαν μέχρι τοῦδε, ἤγουν· α) CIA, iv, 1, c 373, 134 (σ. 198) αν]εθεκεν τα[θεναιαι δ]εκα[τεν]